

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 3. februarja 2005

(Zadeva C-44/05)

(2005/C 82/31)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata E. Traversa in M. Huttunen, zastopnika, je dne 3. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- 1) ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/30/ES⁽¹⁾ z dne 26. marca 2002 o oblikovanju pravil in postopkov glede uvedbe s hrupom povezanih omejitev obratovanja na letališčih Skupnosti, oziroma s tem, da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- 2) Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekel dne 28. septembra 2003.

⁽¹⁾ UL L 85, 28.3.2002, str. 40.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena dne 7. februarja 2005

(Zadeva C-47/05)

(2005/C 82/32)

(Jezik postopka: španščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Richard Lyal, pravni svetovalec, in Luis Escobar Guerrero, uslužbenec njene pravne službe, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 7. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Španiji.

Tožeče stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da je sprejela in ohranjala v veljavi ureditev na področju življenjskih in pokojninskih zavarovanj, v skladu s katero se odbitek davka (člen 48 zakona 40/1998) uporablja samo za prispevke, plačane v okviru pogodb, sklenjenih z organizacijami, ki imajo sedež v Španiji, in ne za tiste, ki so plačani v okviru pogodb, sklenjenih z organizacijami, ki imajo sedež v drugih državah članicah, ni izpolnila obveznosti iz členov 39, 43, 49 in 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členov 28, 31, 36 in 40 Sporazuma EGP,
2. Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve:

Davčna obravnava, ki se razlikuje glede na to, ali se pokojninsko zavarovanje sklene z organizacijami, ki imajo sedež v Španiji ali organizacijami, ki imajo sedež v drugih državah članicah, omejuje temeljne svoboščine, ki jih zagotavlja Pogodba ES (členi 39, 43, 49 in 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti in členi 28, 31, 36 in 40 Sporazuma EGP).

V skladu z nacionalnim pravom zahteva po ustanovitvi, ki jo španska davčna zakonodaja nalaga pokojninskim blagajnam, ne pomeni samo diskriminacije, ki organizacijam s sedežem v Evropski Uniji in EGP omejuje pravico prostega opravljanja storitev osebam, ki prebivajo v Španiji, ampak tudi očitno oviro za prosto gibanje delavcev in prost pretok kapitala kot tudi za pravico do ustanavljanja.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Landgericht Nürnberg-Fürth z dne 28. januarja 2005 v zadevi Opel AG proti Autec AG, stranski intervenient na strani tožene stranke: Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V.

(Zadeva C-48/05)

(2005/C 82/33)

(Jezik postopka: nemščina)

Landgericht Nürnberg-Fürth je s sklepom z dne 28. januarja 2005 v zadevi Opel AG proti Autec AG, stranski intervenient na strani tožene stranke: Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V., ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 8. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Landgericht Nürnberg-Fürth predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih o razlagi člena 5(1)(a) in člena 6(1)(b) Prve Direktive Sveta št. 89/104/EGS⁽¹⁾ z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami:

1. Ali pomeni uporaba znamke, ki je varovana tudi za „igrače“, uporabo kot znamke v smislu člena 5(1)(a) direktive o blagovnih znamkah, če proizvajalec igrače v obliki modela avtomobila posnema in prodaja dejansko obstoječ avtomobil, ki ga uporabi za vzorec, v pomanjšani izvedbi vključno z znamko na vzorcu imetnika znamke?

2. Če je odgovor na vprašanje pod točko 1 pritrdilen:

Ali je način uporabe znamke, opisan v točki 1, označba glede vrste in kakovosti modela avtomobila v smislu člena 6(1)(b) direktive o blagovnih znamkah?

3. Če je odgovor na vprašanje pod točko 2 pritrdilen:

Katera merila so v takih primerih odločilna za presojo, kdaj je uporaba znamke v skladu z dobrimi poslovnimi običaji?

4. Ali gre za tak primer predvsem takrat, če proizvajalec modela avtomobila na embalaži in na sestavnem delu, ki je potreben za uporabo modela, navede znak, ki je v prometu razpoznaven kot lastna znamka, kot tudi označbo podjetja z navedbo njegovega sedeža?

⁽¹⁾ UL 1989, L 40, str. 1.

Pritožba družbe Ferriere Nord SpA, vložena dne 7. februarja 2005 (fax z dne 2. februarja 2005) zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti razširjeni senat) z dne 18. novembra 2004 v zadevi T-176/01, Ferriere Nord SpA, ob intervenciji Italijanske republike, proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-49/05P)

(2005/C 82/34)

(Jezik postopka: italijanščina)

Družba Ferriere Nord SpA, ki jo zastopata W. Viscardini in G. Donà, avvocati, je dne 7. februarja 2005 na Sodišče Evropskih

skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti razširjeni senat) z dne 18. novembra 2004 v zadevi T-176/01, Ferriere Nord SpA, ob intervenciji Italijanske republike, proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. novembra 2004,

— razglasi za nično – po morebitni razglasitvi neuporabljenosti na podlagi člena 241 ES točke 82 „ureditve Skupnosti državnih pomoči za varstvo okolja“ za leto 2001 – Odločbo Komisije 2001/829/ES, ESPJ z dne 28. marca 2001⁽¹⁾, s katero je bila pomoč avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine v korist družbe Ferriere Nord SpA za okoljske naložbe v nov proizvodni obrat za varjene jeklene mreže razglašena za nezdržljivo s skupnim trgom,

— Komisiji naloži plačilo stroškov in honorarjev tako postopka na prvi stopnji, kot tudi tega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno:

— opredelilo pravno podlago priglasitve sporne pomoči in naj posledično nepravilno ne bi ocenilo za protizakonit formalni postopek preiskave z dne 3.6.1999;

— presodilo, da so bili spoštovani postopkovni roki za odprtje in zaključek formalnega postopka preiskave;

— izključilo obstoj kršitev pravic, priznanih „zadevnim osebam“, čeprav slednje niso mogle predložiti stališč v skladu z ureditvijo državnih pomoči na področju okolja za leto 2001 (ki je medtem začela veljati in na podlagi katere je Komisija sprejela svojo lastno odločitev o zaključku formalnega postopka preiskave), medtem ko je bila celotna preiskava vodena na podlagi „ureditve Skupnosti državnih pomoči za varstvo okolja“⁽²⁾ za leto 1994;

— izključilo, da je Komisija kršila legitimno pričakovanje postopkovne narave družbe Ferriere Nord SpA, čeprav je svojo odločbo utemeljila na podlagi določenih dokumentov, ki jih družba Ferriere ni predložila samo zato, ker je Komisija k temu nikoli ni pozvala;